

Sygn. akt I C 1453/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

Protokolant: prot. sąd. Paulina Polecka

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K., S. O.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. oddala powództwa,

II. zasądza od powodów M. K. i S. O. na rzecz pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty po 758,50 zł (siedemset pięćdziesiąt osiem 50/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od powodów M. K. i S. O. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Nowym Sączu) kwoty po 104,70 zł (sto cztery 70/100) tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Z./

- (...)

- (...)

- (...)

Dnia 11 października 2017 roku (...)

Sygn. akt I C 1453/16 upr

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 października 2017 roku

Powód M. K. domagał się zapłaty od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 1.660,50 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 września 2014r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że 10 sierpnia 2014r. na skutek kolizji uszkodzony został samochód marki F. (...) nr rej. (...) będący własnością powoda. Likwidację szkody powód zlecił S. O. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...), Pomoc (...). Powód skorzystał również z wynajmu samochodu zastępczego na czas trwania naprawy w dniach

11.08.2014r. do 24.08.2014r. Za wynajem samochodu została wystawiona faktura VAT nr (...) z 30.08.2014r. na kwotę 1660,50 zł.

(w części dotyczącej kosztów najmu pojazdu).

Powód dochodzi kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Zarzucił, że powód nie wykazał konieczności i zasadności najmu pojazdu zastępczego ani co do zasady ani przez wskazany okres 10 dni, wygórowaną i niezgodną z porozumieniem stawkę czynszu najmu za jeden dzień. Ponadto pozwany wskazał, iż ustalił, że powód jest właścicielem jeszcze innego pojazdu a nie wykazał, że nie mógł z niego korzystać.

Na rozprawie w dniu 3 marca 2017r. na wniosek pełnomocnika powoda sąd w trybie art. 196 § 1 k.p.c. zawiadomił o toczącym się postępowaniu S. O., który – obecny na S. rozpraw, oświadczył, iż wstępuje do udziału w sprawie w charakterze powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotem kolizji z 10 sierpnia 2014r. nie był jak błędnie podaje powód w pozwie samochód marki F. (...), lecz samochód marki N. (...). Właścicielem samochodu był M. K.. W tym czasie pojazd ten był użyczony siostrze powoda – A. T. (1) i to ona była uczestniczką kolizji.

W tym czasie powód nie przebywał w Polsce, pracował w Austrii. Dzień lub dwa dni później powód przyjechał do Polski celem załatwienia formalności związanych ze szkodą.

Umowę najmu samochodu zastępczego w dniu 11 sierpnia 2014r. podpisała A. T. (1) . Wynajmującym był powód S. O. (...), w umowie określono czas najmu od 11.08.2014r. do 25.08.2014r. i stawkę czynszu za dzień – 115 zł. netto, do którego należy doliczyć VAT.

Samochód zastępczy został wynajęty wyłącznie na potrzeby A. T. (1) i tylko przez nią był użytkowany.

W okresie szkody i jej likwidacji M. K. był posiadaczem motocykla S. i samochodu F. (...). Samochód ten znajdował się na posesji domu zajmowanego przez A. T. (1) i jej rodzinę, matkę, braci w tym także powoda M. K. gdy ten przyjeżdżał do Polski na weekendy. Gdy M. K. był w kraju samochód F. (...) był do jego dyspozycji, podczas jego nieobecności korzystają z niego bracia.

Czas najmu trwał 10 dni. Szkada w pojeździe nastąpiła 10.08.2014r. data zgłoszenia szkody jest nieznana, oględziny przez przedstawiciela pozwanego miały miejsce 13 sierpnia 2014r., kalkulacja naprawy została przeprowadzona 14.08.2014r. a informacja o nieopłacalności naprawy (z uwagi na niską wartość pojazdu przed szkodą) sporządzono 18.08.2014r. Brak informacji na temat daty doręczenia powodowi powyższej decyzji ubezpieczyciela. Samochód powoda został przeznaczony do demontażu i wyrejestrowany 25.08.2014r.

Przyjęta w umowie najmu stawka czynszu 115 zł. netto (141,45 zł. brutto) oscyluje na niższym poziomie średnich cen najmu pojazdu zastępczego na tut. terenie. Przyjęta w fakturze stawka jest wyższa niż ta z umowy bowiem wynosi 135 zł. netto za dobę.

M. K. w dniu 21 sierpnia 2014r. złożył ubezpieczycielowi oświadczenie informujące o wynajęciu samochodu, który był mu potrzebny gdyż poszukuje pracy na terenie kraju a ponadto użytkuje go siostra A. T. (1).

W nieustalonej dacie powód zawarł ze S. O. umowę cesji wierzytelności w stosunku do pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. obejmującej koszty z tytułu najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 10 sierpnia 2014r.

/ **dowód:** umowa najmu i faktura k. 10-11, oświadczenie k. 12, pismo ubezpieczyciela k. 13, informacja o posiadanych pojazdach k. 55-59, opinia k. 116-135, zeznania świadka a. T. 00:12:15-00:38:06, umowa cesji k. 40 akt I Nc 3108/16, /

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania świadka i opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, mechaniki i budowy pojazdów.

Dowody nie były kwestionowane. Jedynie pozwany zarzucał, iż biegły wskazał zbyt wysokie średnie stawki czynszu najmu pojazdów. Zwrócić uwagę należy, iż przywiązywanie zbyt dużej uwagi do górnej granicy średnich stawek nie jest zasadne bowiem biegły podał też dolną granicę, która mniej więcej pokrywa się z kosztem dobowym najmu pojazdu określonym w pozwie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa zarówno M. K. jak i S. O. są bezzasadne.

Powód M. K. w ogóle na chwilę obecną nie posiada legitymacji czynnej do dochodzenia odszkodowania obejmującego koszt najmu pojazdu zastępczego bowiem wierzytelność z tego tytułu zbył umową cesji (bez daty) na rzecz S. O..

W razie braku legitymacji czynnej powoda powództwo podlega oddaleniu,

Odnosnie powództwa S. O. to w ocenie sądu podlega ono oddaleniu z tego powodu, że nabyta przez niego od M. K. wierzytelność nie istniała.

Zgodnie z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. i z przepisami ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych ..., ubezpieczyciel – pozwany jest zobowiązany do naprawienia szkody jaka wynikła w samochodzie M. K.. Kwestia ogólnej odpowiedzialności pozwanego co do zasady nie była przedmiotem procesu i sporu.

Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Podstawową przesłanką odpowiedzialności jest powstanie szkody, poniesienie z tego tytułu uszczerbku i adekwatny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem kosztów wyrównania uszczerbku a faktem wyrządzenia szkody.

Po pierwsze jako ogólną uwagę należy zaznaczyć, iż nie można przyjmować, że w każdym przypadku uszkodzenia pojazdu, wynajęcie pojazdu będzie konieczne, uzasadnione a tym samym zaistnieje normalny związek przyczynowy pomiędzy szkodą a jej następstwem.

Po drugie podkreślenia wymaga, że w przypadku najmu pojazdu w rachubę wchodzić mogą wyłącznie realnie i faktycznie poniesione koszty, czyli fakt zapłaty, co udowodnić musi powód.

Jednakże w niniejszej sprawie zachodzą jeszcze inne okoliczności wyłączające odpowiedzialność pozwanego zakładu z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Otóż przede wszystkim, co jasno wynika z zeznań świadka A. T., powód M. K. nie poniósł żadnej szkody obejmującej wydatki związane z najmem pojazdu. Samochód ten został wynajęty dla A. T. (1) i przez A. T. (1) a nie przez M. K.. Powód ten nie korzystał z pojazdu zastępczego i nie był mu do niczego potrzebny. M. K. nie przebywał w Polsce (wbrew pisemnemu oświadczeniu nie poszukiwał tu pracy i nie musiał jeździć po Polsce w tym celu), gdy zaś przyjeżdżał do kraju to mógł korzystać i korzystał z innego samochodu a mianowicie F. (...).

Wierzyciel cedent w tym wypadku M. K. mógł przenieść na nabywcę – cesjonariusza (bez zgody dłużnika) tylko istniejącą wierzytelność, stosunek zobowiązaniowy pozostaje taki sam jaki był przed przelewem, dłużnik ma wobec nabywcy wszelkie zarzuty jakie miał do zbywcy.

Obecnie pozwany – dłużnik podniósł zarzuty jakie już kierował do zbywcy wierzytelności, są one zasadne, bowiem poszkodowany nie wykazał aby istniała potrzeba wynajęcia przez niego pojazdu zastępczego i aby z tego tytułu poniósł jakieś koszty.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie cytowanych w uzasadnieniu przepisów.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...),

3/ (...)

N. dnia 27 października 2017r

(...)